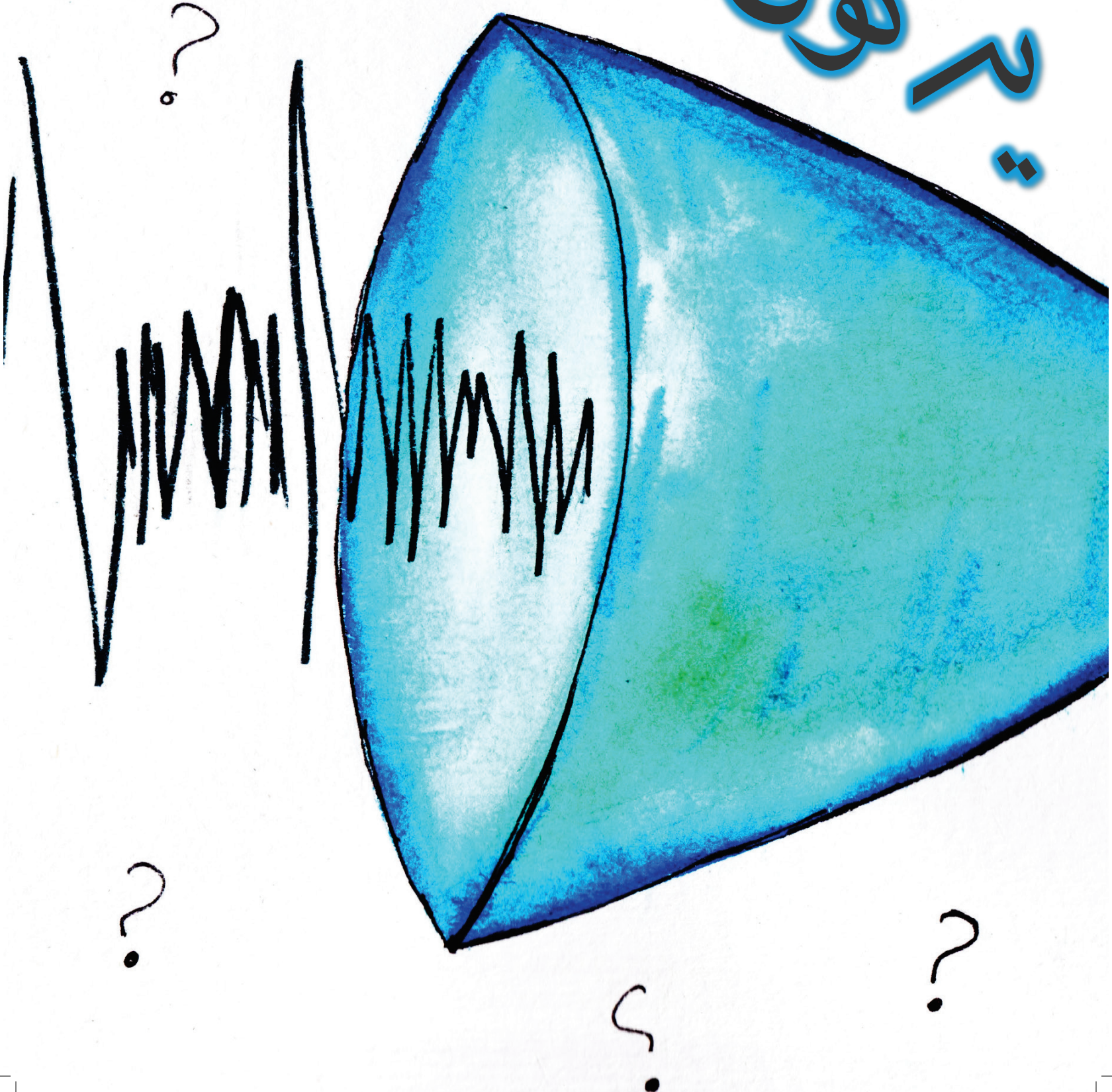

پہ کون ہتو

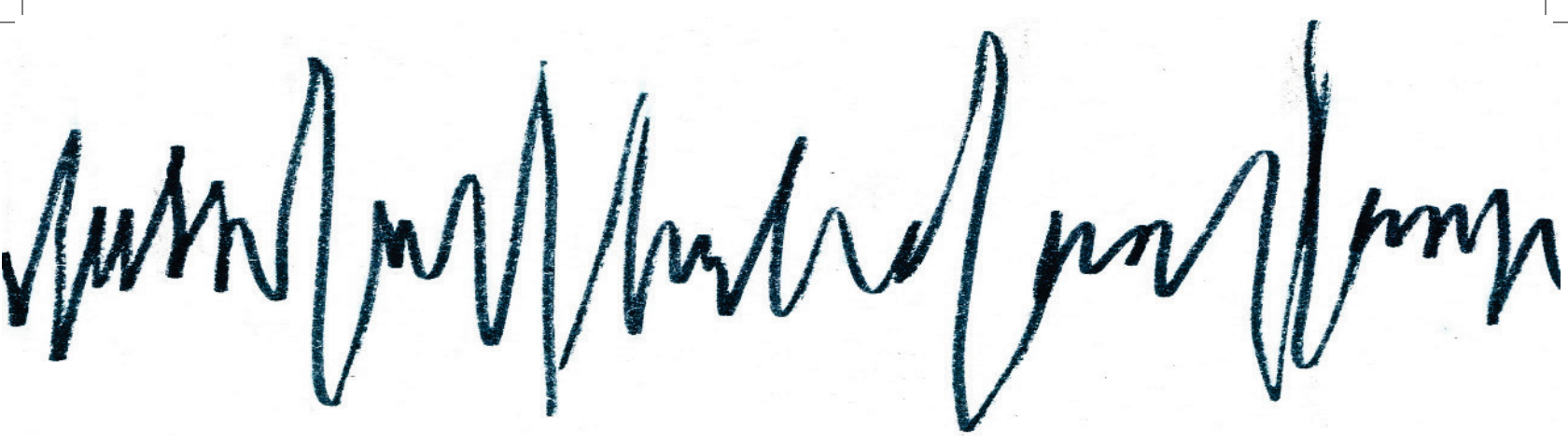

پڙهڻ هٿو؟

تقديم: ڪراچي مدارس

مصوره: حوراء بهن ملا زهير ٻهائي هريانه والا

سنه ۱۴۳۹ هـ

ايڪ زور دار 'اواز سي شبير ني انڪھ
کھولي گئي ، تھوري دير لگ يه پلنگ
پر سوچتو رھيو ڪه سون تھيو ھسے ؟
پچھي ايم خيال ڪيدو ڪه ڪچن ما اما
جان ڪئي ڪرتا ھسے تو واسن گري گيو
ھسے .

ڪره سي باهر نظر ڪيدي تو ديكهو
ڪه ڪچن ما تو اندهارو ڇهه

گهري ديكهي تو رات نا ۲:۳۰ واڃا
هٿا. شير ا' وات نه پوتانو وهم سمجھي
نه سوئي گيو.

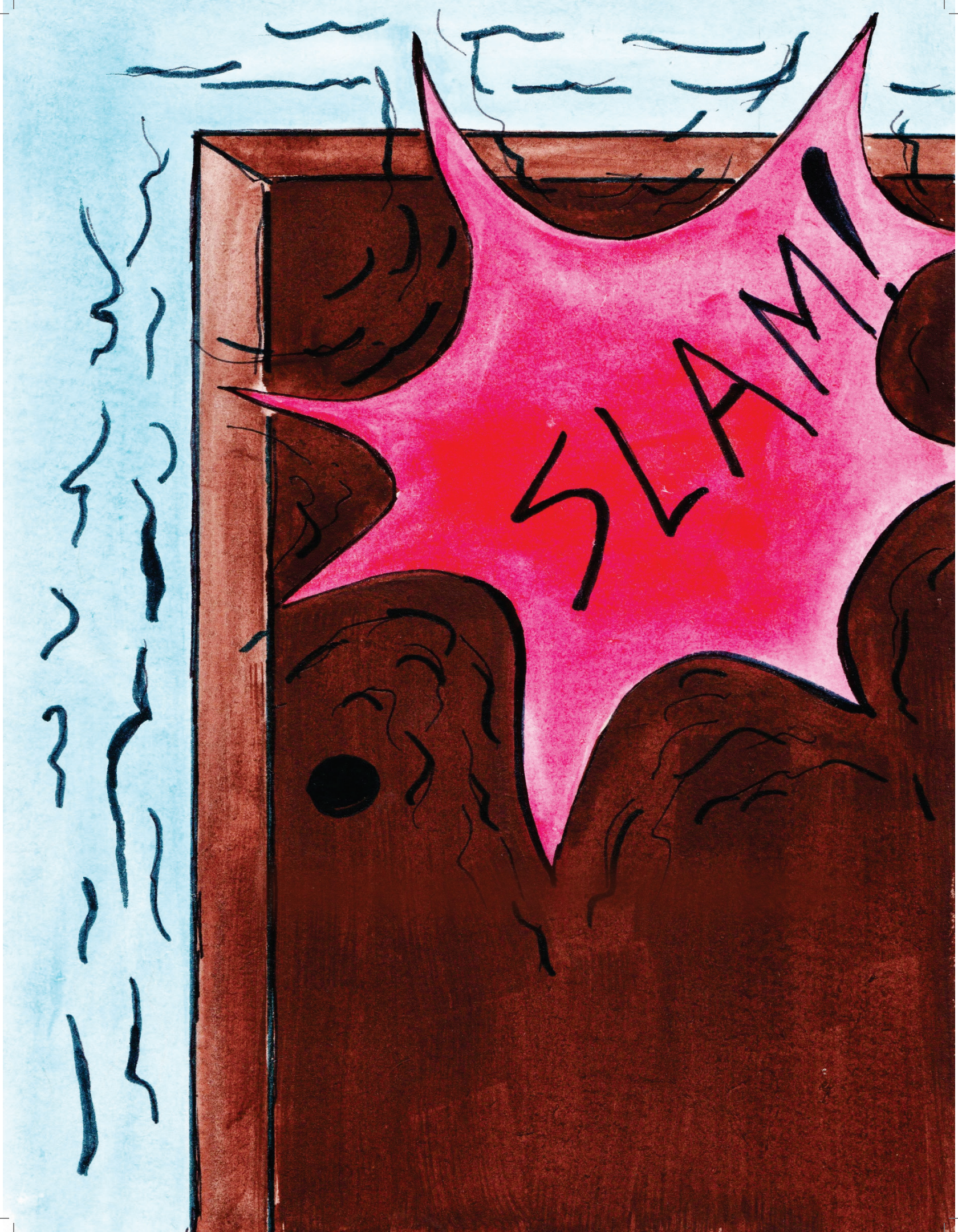
بے منت نہ ٿئي ڪه پاڇو اواز ايو جانے
ڪوئي پاني ٻھري رھيو ڇھ ، شير يھ سوتا
سوتا نظر ڪيدي تو پھلے ني مثل ڪڇن ما
اندھار وھتو .

يھ سوچوا لاڳو ڪھ ا
سون ڇھ ميں باھر
جئي نے دیکھو مگر
اھنے ڏر ٻھي لاڳي رھي
ھتي

اتنا ما اهنه کچن ما صاف چالوا نو 'اواز' ايو،
"جه بهي هوئي هوئے 'اواز' اؤسے تو ميں
جي نے ديكهيس كه كون چھے"

'ا مثل شبيريہ اپنا اپ سي وات كيدي.
تھوري دير نه تھئي كه اھنا مكره نو دروازہ
زور دار 'اواز' نا ساھے خود بخود بند تھيو
شبير تو ايكدم ڏري گيو.

شبر همة ڪري نه آهوانه آهسته سي
دروازه ڪهولي نه باهر گيو،

وهار تو ڪوئي نوهتو، ڪچن ما
گيو مگر وهار بهي ڪوئي نوهتو، سگلي
چيزو برابر هتي .

شیر دوباره کمرہ طرف آيو تو سون دیکھو
که اھنا کمرہ نو دروازہ پاچھو بند ٿھئي گيو
چھ ، یہ ھمہ کري نے اھستہ سي کمرہ نو
دروازہ کھولو اندر دیکھو تو

اھنا بستر پر کوي
گودھرو اوڙھي نے
سو تو ٿھو ، شیر نا
منھ سي زور دار
چیخ نکلي گئي۔

چيخ ني 'اواز سني اهنا اما انے ابا جان
'اوي گيا ، بيوے پوچھوا لاگا که سون
تھيو بيٺا!

شيريہ پوري وات سناوي، اهنا ابا جان
يہ کمرہ ما دیکھو تو بستر پر کوئي نوھتو
انے سگلو برابر ھتو، اهنا ابا يہ کہيو کہ
دکرا 'اتمارو وِهم ھسے، مولیٰ طع نو نام لو،
پنجتن صع ني تسبيح کرو انے سوئي
جاؤ.

کوئی
نہی دکر

پنجتن^۴
نا ناصو فی
تسبح کرو
انے سوئی
جاؤ

کوئی جھ
سارا بپش
پا ابا
دیکھو

شیریه ایم ج عمل کیدو تسبیح کیدی
صلوات پرھی انے مولیٰ طع نو نام لیدو
انے بستر پر لیٹی گیو مگریه پوری رات
انے اہنا پچھی کئینک راتو لگ سوچتو

رہیو کہ

یہ کون
ہتو؟

"یہ کون ہتو...."

?

?

?

?

?

?

?

